

O čem sní Thálie

Nepoštěstí se každý den strávit pár večerů s hereckým souborem, kde se to hemží Tháliemi. A ještě s nimi zažít kolosální úspěch. Stalo se v Německu s brněnským Městským divadlem, které reprezentovalo českou dramatickou tvorbu s muzikálem Zdeňka Merty a Stanislava Moši Babylon na Dnech evropské kultury v Karlsruhe.

Petřino snění o skromnosti

Petru Jungmanovou musíte v autobuse nejprve rozmotat, odpočívá na dvojsedadle stočená do klubíčka jako kočka.

"Nejčastěji se mi zdá o dětech, zrovna před chvílí, než jste mne probudil. Vysvětluji si to tak, že jako normální ženská dospívám a dospívám - a asi už to dlouho trvat nebude. Ať jsem herečka, nebo někde prodávám květiny, nebo uklízím, rodina je základ života. Děti miluji, ať je porodím, nebo budou třeba adoptované...Člověk jim musí dát zázemí a lásku. Vlastně proto jsme na světě."

Thálii získala Petra před rokem, a dodnes si myslím, že nejzaslouženěji. Poprvé u nás byla totiž udělena skutečné muzikálové herečce, která výborně hraje divadlo, tančí a zpívá. Jak se u nás tento typ divadla s pořádným zpožděním narodil, pozná dnes docela lehce každý divák, jaký je rozdíl mezi zlatokopeckou šmírou "hrát v muzikálu" a pořádnou dřinou "hrát muzikál". To je důvod nedostižné úrovně líhně brněnské muzikálové školy režiséra Stanislava Moši a v Praze Pomády Jána Ďurovčíka, ať už si o inscenaci samotné myslíme cokoli. A také je to odpověď na otázku, proč mají takový úspěch třeba Starci na chmelu v Českém Těšíně nebo Malováno na skle v Mostě.

"Když začnu snít bdíc, přepadají mne někdy stavy úzkosti," otevřela se nám Thálie docela. "Chtěla bych toho ještě hodně stihnout, a najednou mívám pocit, že co dělám, není nejlepší. Uvědomím si pak, jak jsem pošetilá a neskromná, jak už mnohé z toho, o čem jiní kolegové sní, já už mám. A tak se snažím vždycky ještě víc pracovat a být pokud možno skromná."

Dřina a kázeň nese ovšem ovoce. Jeden dárek dostala Petra Jungmanová dokonce zcela nečekaně. První část prázdnin strávila jako Líza Doolitlová s Hudebním divadlem Karlín - v Japonsku. Při své

neličené skromnosti mi řekla:

"Je to náhoda. S Yvettou Blanarovičovou se v Karlíně rozešli. Alena Antalová je vytížená v Pinokiovi, pak tu roli nabídli Markétce Sedláčkové, která za ni dostala Thálii, ona ale musela na operaci s kolenem, tak to zbylo na mne."

Výňatek z článku J. P. Kříže O čem sní Thálie, deník Právo, 5.8.2000